

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1911-1913 : L 84:1 - 167

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Gränste.

Tack för det sista Bäva brevet. Ja, nu är jag alldeles bras, utöver att jag tror, att reumatismen har tilltagit på samma sätt som den brukade bli närmare sedan man hade haft influensa, men den lugnar sig väl nu det vackra tvärs väderet för partiet. Sedan åtta dagar tillbaka är för klart och lugnt, än dagarna och tät dimma varken natt och morgon. Så skringlar den sig vid tiotiden och då är det härligt. Idag blev jag nere på ängarna, där solen bröt fram. Det var härliga belysningar i blågrönt och skönt, luften var så full av vattenånga att solstrålarna kunde tillräcka mig allt möjligt i belysningsväg. Hela fältet upp mot skogen var gul, startat gul havreåker. Jag ser aldrig så många av de djupa, färgmättade blåblå belysningarna som här nu hörtes. Jag vet, att det är här, som jag har lärt mig älska hösten: jag minns alltså nu höst på Kinkulle, när man sköter.

Vi, för att övergå till aktuellare saker än väderlek, så väntar jag i Kväll Hulvén från Åhuskärn. Jag har varit nere i Rik för att hämta honom. Det är alltid spännande, innesen Hans nummer nitatigt hem.

Jag går nu jag på samma provgård på pent. Det var biokapsnitration, invigning av ny orgel, prediktion, allt detta i Pyrkur. Sedan midslag, då jag hade biskopen till handet för protestanterna hade de skickat bort för att man inte skulle förmissa allsammans och Carita stansen var världsliga.

Jag kom till Pyrkur ursam kl. 9 och där skulle vi inviga orgeln. Götting organisten, som tillika är kyrkansorgare och som en gång har sett över på Mårbacka i sammanhang med Fryk,

hade komponerat en Kantat både ord och musikk.
 Solo Kontralt och Kär. O Jenseu Christopho! Solot
 skulle han sjunga själv, men genom ett misstag
 i anordningarna började kyrkklockorna ringa i det-
 samma och den, som skulle ackompanjera ho-
 nans förstat sig inte på ordens uttan en
 liten pipa gick på och visslade för sig själv.
 Det var högst komiskt. Det var nog synd
 om honom, men han förtjänar nog också
 litet misslyckande för man kan inte tjäna
 två herrar. Sedan provade vi över "att tjäna
 två herrar tillika, så skröta som skannan och
 Gud. Det går inte uttan att skröta och nauvaras
 ullaas leud." Och den texten ger mig alltid mycket
 att tänka på, "i luftfölk, som blott med äropligaste
 sparsamhet kan på slutarna att rätta! men för re-
 stän så står det otvivelaktigt att på värmetänningarna
 "Tänker inte på morgondagen, ty morgondagen har
 gått sin armare med sig." Jag tycker, att det är
 just motsatset, som måste provigas. Men detta är
 otvivelaktigt oförsländ, Biskopen hade en god dag, och
 vi hade inte kräkrigt oss under middagen. Kl. 7
 kom jag hem.

ring, men nu vare det en
 gylla hand från den gamla män
 och beundring
 sedan dagen

Carolus Rex är ett uppkök, tycker det. Guldphans
 är väl knappast i stånd att göra något riktigt bra,
 annars vare det ju roligt om han frågar litet framgång.
 Carl XII har väl knappast helt misslyckas. Italiens-
 spelet tror jag inte mycket på, det är för stort för
 dramatiska. Tablaer och historiska partier borde där-
 mot kunna utföras där.

Ja, det är nog möjligt, att det var fullt alarm
 med Rommen. Låt oss hoppas det bästa.

Vi ha nu mycket blannar, så mycket äppel, så
 pot mjölk, så gult ämör. Vi kunna ans riktigt
 omöjliga.

Vi kunna ans nog inte för med några desäriptioner -